

בשכיל כבוד השכינה שנאמר בה
(בראשית מט) משם רעה אכן ישראל,
כדי להחזיר לה סגולתא לשרות
עליך, וכדי שישרה עליו עלת על
כל העליונים.

אמר אותו הזקן: המנוחה
הקדושה, יו"ד ה"י וא"ו ה"י הם
עשר אותיות, וחשבונן ששים
ושלש, ובו נוטל נקמה מצ"ס רוח
שנאמר בו כי גאה גאה. משום
שממנו באים הערובי הרע, שנאמר בהם (תהלים נג) כלו סג
יחדו נאלחו אין עשה טוב אין
גם אחד. ועשר אותיות עם ס"ג
הם ג"ע, וזהו שלח נא ידך. וג"ע
בכל אשר לו. והמנוחה הקדושה,
אחר שקבלתם את האבן הזו,
טלו אותה אליכם, שלא תזוז
מכם, עליה נאמר (תהלים סח) אם
תשכבון בין שפתים. אשרי הוא
מי שמשפכיב את האם העליונה
בין שפתותיו, ובשכילה נאמר
(שם) אם תשכבון בין שפתים. אל
תקרי אם אלא אם.

ושתיים הן, האם העליונה והאם
התחתונה. השכינה העליונה
והשכינה התחתונה, שעליה
נאמר (דברים כב) שלח תשלח, שני
שלוחים, כנגדם נאמר (רות א)
ותלכנה שתיהן. אשרי הוא מי
שמשפכיב אותם בשפתותיו
בתפלה, בתורה, בקריאת שמע,
בתפלת השפיכנו, ששם הקדוש
ברוך הוא שנאמר בו השפיכנו
אבינו לשלום וגו'. ועל השכינה
נאמר ופרש עלינו ספת שלומך.
שני שלומות, אחד כנגד השכינה
העליונה, ואחד כנגד השכינה
התחתונה. אחד הוא בעל הבית,
ובשכילו נאמר השפיכנו אבינו
לשלום, וזה העמוד האמצעי.
והשני הוא אורח. על שניהם

נאמר, בעל הבית בוצע, והאורח מברך.

ומהצד של אורח נקראת השכינה מלון אורחים. זהו שכתוב (ירמיה ט) מי יתנני במדבר מלון

ביה (בראשית מט כד) משם רעה אכן ישראל. בגין
לאחזרא לה סגולתא לשריא עליך. ובגין
דישרי עליה עלת על כל עלאין.

אמר ההוא סבא בוצינא קדישא יו"ד ה"י
וא"ו ה"י איהו עשר אתון. וחשבנה
ס"ג. ביה נוטיל נוקמא מן ג"ס רוחא דאתמר
ביה (שמות טו א) כי גאה גאה. בגין דמנה קא אתין
ערבוביא בישא. דאתמר בהון (תהלים נג ד) כלו סג
יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד. ועשר
אתון עם ס"ג הם ג"ע והאי איהו (איוב א יא) שלח
נא ידך. וג"ע בכל אשר לו. ובוצינא קדישא
בתר דקבלתון האי אבן טולו לה לגביכו, דלא
תזוז מנכון. עלה אתמר (תהלים סח יד) אם תשכבון
בין שפתים. זכאה איהו מאן דשכיב אימא
עלאה בין שפון דילה ובגינה אתמר (שם) אם
תשכבון בין שפתים, אל תקרי אם אלא אם.
ותרין אנון אם עלאה אם תתאה שכינתא עלאה
שכינתא תתאה. דעלה אתמר (דברים כב ז)

שלח תשלח, תרין שלוחין. לקבליהו אתמר
(רות א יט) ותלכנה שתיהן. זכאה איהו מאן דשכיב
לון בשפון דילה, בצלותא, באורייתא, בקריאת
שמע. בצלותא בהשפיכנו, דתמן קודשא בריך
הוא דאתמר ביה השפיכנו אבינו לשלום וגו',
ועל שכינתא אתמר ופרש עלינו ספת שלומך,
תרין שלומי חד לקבל שכינתא עלאה, וחד
לקבל שכינתא תתאה. חד איהו בעל הבית,
ובגינה אתמר השפיכנו אבינו לשלום ודא
עמודא דאמצעיתא. ותנינא איהו אורח. על
תרויהו אתמר בעל הבית בוצע ואורח מברך.
ומסטרך דאורח אתקריאת שכינתא מלון
אורחים. הדא הוא דכתיב (ירמיה ט א)

(ירמיה ט א)

מי יתנני במדבר מלון ארחים. ובגינה אתמר
 (בראשית כח יא) וילן שם. ואמאי כי בא השמש,
 דאתפנש מנה הוא דאתמר ביה (תהלים פד יב) כי
 שמש ומגן ה' אלהים. ואשתארת שכינתא
 בחדשוכא בגלותא.

ומסטרא דנצח והוד אתקריאת נבואה.
 ומסטרא דתלת אבהן דאתקריאו
 אל אלהים ה', דאנון האל הגדול הגבור
 והנורא, אתקריאת גדלה גבורה תפארת
 ובאלין תלת שמהן איהי סהידת על הוייתה,
 ואלהותה, ויכולתה על כל עלמין.

ומסטרא דאמא עלאה אתקריאת אם תשובה
 יהוה, דאחזי על פנוי והויה דמארי
 עלמין מארי דכל פנויין וכל הוין. דכל (ד)
 קכא ע"א) פנויין וכל הוין אנון פנויין ליה, ואיהו
 לאו איהו פנוי. ואתקריאת מ"ה מסטרא
 דחכמה דאתמר (דברים י יב) מה ה' אלהיך שאל
 מעמך פי אם ליראה. דאם לית חכמה לית
 דחילו. ואם לית דחילו לית חכמה. ובהאי
 מ"ה מעיד על עלת כל עלאין, (שמות טז טו) פי
 לא ידעו מ"ה הוא.

ומסטרא דחכמה אנון נקודין. פגונא דא י'
 קוצא דלתתא וקוצא דלעלא,
 ונקודא דאמצעייתא אחזי על פתר עלאה, דבה
 תלת קטירין י י י ואנון רמיזין ביו"ד ה"י
 וא"ו ה"י. וכל את י' אחזי ארבע אתון, דאנון
 יברכך יהוה, יאר יהוה י שא יהוה תריסר
 אתון דתלין מן י' יו"ד. ובה אנון תלת עשר
 מכילן חד. פגונא דא י' קוצא לעלא, חד,
 וקוצא לתתא, תרין. ונקדה באמצעייתא, הא
 תלת. ואות י' בחדשפנה עשר, הא י"ג מכילן
 דרחמי, דאתמר בהון בעשרה מאמרות נברא
 העולם. ומה תלמוד לומר, והלא במאמר אחד
 יכול להבראות.

ארחים. ובשבילו נאמר וילן שם.
 ולמה? כי בא השמש. שהתפנס
 ממנו אותו שנאמר בו (תהלים פד)
 כי שמש ומגן ה' אלהים. ונשארה
 השכינה בחשכה בגלות.

ומהצד של נצח והוד נקראת
 נבואה, ומהצד של שלשת
 האבות שנקראו אל אלהים ה',
 שהם האל הגדול הגבור והנורא,
 נקראת גדלה גבורה תפארת.
 ובשלשת השמות הללו היא
 מעידה על היותו ואלהותו
 ויכולתו על כל העולמות.

ומהצד של האם העליונה נקראת
 אם תשובה יהוה, שמראה על
 פנוי והויה של רבון העולמים,
 בעל כל הפנויים וכל ההויות.
 שכל הפנויים וההויות הם פנויים
 לו, והוא אינו כפנוי. והיא נקראת
 מ"ה מהצד של חכמה, שנאמר
 (דברים י) מה ה' אלהיך שאל מעמך
 פי אם ליראה. שאם אין חכמה
 - אין יראה, ואם אין יראה - אין
 חכמה. וכזה מ"ה מעיד על עלת
 כל העליונים, כי לא ידעו מ"ה
 הוא.

ומצד של החכמה הם הנקודות.
 כמו זה י', הקוץ שלמטה והקוץ
 שלמעלה, והנקדה של האמצע
 מראה על פתר עליון, שבו שלשה
 קשרים י י י, והם רמוזים ביו"ד
 ה"י וא"ו ה"י. וכל אות מראה
 ארבע אותיות, שהן: יברכך
 יהוה, יאר יהוה, ישא יהוה,
 י"ב אותיות שתלויות מן י' יו"ד.
 ובה אותם שלש עשרה מדות
 אחת. כמו זה י' הקוץ למעלה -
 אחת. והקוץ למטה - שתים.
 ונקדה שבאמצע - הגה שלש.
 והאות י' בחדשפנה עשר. הגה
 י"ג מדות הרחמים, שנאמר בהם
 בעשרה מאמרות נברא העולם.
 ומה תלמוד לומר והלא במאמר
 אחד יכול להבראות?

ומצד של הנקודות נקראת השכינה המתחננה בת קול, כמו שבארנו, כמו זה ׀. ומהצד של הטעמים נקראת השכינה מחשבה, כמו זה ש. והכל נרמז באות אלה. בה נרמזו הטעמים למעלה, והנקודות למטה, האותיות באמצע, והכל הוא עשר אמירות, עשרת הדברות, וששת ימי בראשית, והם כ"ו כחשבון יהו"ה, שכולל טעמים ונקודות ואותיות כמו זה יהו"ה, ואותם טעמים ונקודות מים עליונים, כמו זה ש. מים נקביים כמו זה ׀.

הרקיע של האמצע כולל כל האותיות. בשבילו נאמר (בראשית א) יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. רקיע בהפוך אותיות עקר, וזהו עקר האמונה. ועליו נאמר (יחזקאל א) ודמות על ראשי החיה רקיע, שהוא הרקיע שבכתר עליון, שהוא מרכבה לאותו שנקרא עקר האמונה, עלת על כל העליונים טמיר וגנוז.

ועוד, השכינה מצד הנקודות היא בתו של הקדוש ברוך הוא, הדום רגליו. ומהצד של הטעמים נקראת אשת חיל עטרת בעלה. ובצורפים וההויות נודעת בת המלך, כמו זה הוה"י. מצד הזה היא הדום רגליו.

ומצד של יהו"ה נקראת פרצוף ונקראת פניו. ומהצד של שתי נקודות אלו, שהם פרצוף וזנב, נקראת א. בראש הנקודה העליונה היא ראש, ובנקודה המתחננה היא סוף. וסוד הדבר, חכמה בראש וחכמה בסוף. בשתי הנקודות הללו מראה על עלת העלות, שהוא ראשון ואחרון. זהו שכתוב (ישעיה מד) אני ראשון ואני אחרון.

ומסַטְרָא דְנִקְדִין אֲתִקְרִיאת שְכִינְתָא תַתָּא בַת קוֹל, כְּמָא דְאוּקִימְנָא, כְּגוֹנָא דָא ׀.

ומסַטְרָא דְטַעְמֵי אֲתִקְרִיאת שְכִינְתָא מַחְשְׁבָה כְּגוֹנָא דָא שׁ. וְכֹלֵא אֲתִרְמִיז בְּאֵת אֶלְף. בַּה אֲתִרְמִיזו טַעְמֵי לְעֵלָא נִקְוִדִין לְתַתָּא, אֲתוֹן בְּאֲמַצְעֵיתָא, וְכֹלֵא אִיהו עֶשֶׂר אֲמִירָן, עֶשְׂרֵת הַדְּבָרוֹת, וְשִׁית יוֹמֵי בְּרֵאשִׁית, וְאֲנוּן כ"ו כְּחֶשְׁבֵן יְהו"ה, דְּכֻלִּיל טַעְמֵי וְנִקְוִדֵי וְאֲתוֹן כְּגוֹנָא דָא יְהו"ה וְאֲנוּן טַעְמֵי וְנִקְוִדֵי מִיָּן עֲלָאֵי, כְּגוֹנָא דָא שׁ. מִיָּן נִיקְבִין כְּגוֹנָא דָא ׀.

רְקִיעַ דְּאֲמַצְעֵיתָא כְּלִיל כָּל אֲתוֹן. בְּגִינְיָה אֲתִמַּר (בראשית א ו) יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וְיִהְיֶה מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם. רְקִיעַ בְּהַפּוּךְ אֲתוֹן עֶקֶר. וְהָאֵי אִיהו עֶקֶר הָאֲמוּנָה. וְעֵלָה אֲתִמַּר (יחזקאל א כב) וְדָמוֹת עַל רֵאשֵׁי הַחַיָּה רְקִיעַ, דְּאִיהו רְקִיעַא דְּבִכְתָּרָא עֲלָאָה, דְּאִיהו מְרַכְּבָה לְהֵהוּא דְּאֲתִקְרִי עֶקֶר הָאֲמוּנָה, עֲלַת עַל כָּל עֲלָאִין טְמִיר וְגִנְיָז.

וְעוֹד שְכִינְתָא מְסַטְרָא דְנִקְדִי אִיהִי בְרֵתָא דְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא הַדָּם רַגְלָיו, וּמְסַטְרָא דְטַעְמֵי אֲתִקְרִיאת אֲשֶׁת חֵיל עֶטְרַת בְּעֵלָה. וּבְצִרוּפִין וְהוֹן אֲשֶׁת־מוֹדַעַת בְּרֵתָא דְמִלְכָא. כְּגוֹנָא דָא הוה"י, מְסַטְרָא דָא אִיהִי הַדָּם רַגְלָיו.

וּמְסַטְרָא דִּיהו"ה אֲתִקְרִיאת פְּרָצוּף וְאֲתִקְרִיאת אֲנָפוּי. וּמְסַטְרָא דְתֵרִין נִקְוִדִין אֲלִין דְּאֲנוּן פְּרָצוּף וְזָנָב אֲתִקְרִיאת א. בְּרִישָׁא דְנִקְדָּא עֲלָאָה אִיהִי רִישָׁא וּבְנִקְדָּא תַתָּאָה סִיפָא. וְרִזָּא דְמִלְהָ חֲכָמָה בְּרֵאשׁ וְחֲכָמָה בְּסוּף. בְּב' נִקְוִדִין אֲלִין. אַחְזִי עַל עֲלַת הָעֲלוֹת דְּאִיהו רֵאשׁוֹן וְאַחְרוֹן. הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה מד ו) אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחְרוֹן.